

3. Amennyiben BH az irányelv jogszabályi átültetésének hatálya alá tartozik, az irányelv 7. cikkének követelményével, miszerint „megfelelő védelmet [...] és megfelelő garanciát” [...] kell biztosítani, „amely lehetővé teszi a rájuk ruházott feladatok megfelelő elvégzését”, ellentétes-e a 7. cikknek (a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról szóló dán) törvény 8. §-ában történt átültetése, amely szerint: „a munkavállalók nevében tájékoztatási és konzultációs joggal rendelkező képviselőket az azonos vagy hasonló szakmai terület szakszervezeti képviselői részére biztosított védelemmel megegyező védelemben kell részesíteni felmondással és a foglalkoztatásuk feltételeit befolyásoló egyéb hátrányos következményekkel szemben”, ha az átültetés a kollektív szerződés hatálya alá nem tartozó szakmai csoportok részére nem tartalmaz magas szintű felmondási védelmet?

(¹) HL L 80., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 219. o.

A High Court of Justice (Anglia és Wales) (Queen's Bench Division), Leeds District Registry által 2008. szeptember 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Uniplex (UK) Ltd kontra NHS Business Services Authority

(C-406/08. sz. ügy)

(2008/C 301/36)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Uniplex (UK) Ltd

Alperes: NHS Business Services Authority

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Amennyiben valamely gazdasági szereplő nemzeti eljárásban megtámadja egy keretmegállapodásnak az ajánlatkérő által olyan közbeszerzési eljárásban történő odaítélését, amelyben ajánlattevő volt, és amelyet a 2004/18/EK irányelv (¹) (és a vonatkozó nemzeti átültető rendelkezések) szerint kellett lefolytatni, és ebben az eljárásban azt kéri, hogy állapítsák meg az ezen eljárásra és odaítélésre alkalmazandó közbeszerzési szabályok megsértését, valamint ítéljenek meg számára kártérítést:

a) úgy kell-e értelmezni – a 89/665/EGK irányelv (²) 1. és 2. cikkének és az egyenértékűség, a hatékony bírói jogvé-

delem, illetve a hatékonyság közösségi jogi elvének fényében, valamint figyelemmel a közösségi jog egyéb vonatkozó elveire – az olyan nemzeti rendelkezést, mint a közbeszerzési szerződésekről szóló 2006. évi rendelet 47. cikke (7) bekezdésének b) pontja, amely kimondja, hogy ezen eljárásokat haladéktalanul, de legkésőbb az azok alapjául szolgáló körülmények első felmerülésétől számított három hónapon belül kell megindítani, kivéve, ha a bíróság megítélése szerint indokolt ezen időtartam meghosszabbítása, hogy az alanyi és feltétlen jogot biztosít az ajánlattevőnek az ajánlatkérővel szemben abban a tekintetben, hogy az ilyen közbeszerzési eljárás és odaítélés megtámadását célzó eljárás megindítására nyitva álló határidő attól az időponttól kezdődik, amikor az ajánlattevő tudomást szerzett vagy tudomást kellett volna szereznie arról, hogy a közbeszerzési eljárás és az odaítélés megsértette a közösségi közbeszerzési jogot vagy attól az időponttól, amikor az alkalmazandó közbeszerzési rendelkezéseket megsértették; továbbá

b) bármelyik esetben hogyan kell a nemzeti bíróságnak (i) alkalmaznia az eljárás haladéktalan megindítására vonatkozó előírásokat és (ii) hogyan kell élnie az ilyen eljárás megindítására nyitva álló nemzeti elévülési határidő meghosszabbítására vonatkozó mérlegelési jogkörével?

(¹) Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.).

(²) Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 246. o.).

A T-176/06. sz., Sviluppo Italia Basilicata SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. július 8-án hozott ítélet ellen a Sviluppo Italia Basilicata SpA által 2008. szeptember 23-án benyújtott fellebbezés

(C-414/08 P. sz. ügy)

(2008/C 301/37)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Sviluppo Italia Basilicata SpA (képviselők: F. Sciaudone, R. Sciaudone és A. Neri avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-176/06. sz. ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletét (a továbbiakban: megtámadott ítélet) és az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz annak érdekében, hogy a Bíróság által meghatározott iránymutatások alapján új ítéletet hozzon;
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás és a T-176/06. sz. ügy költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság elutasította a felperes keresetét, amely egyfelől a Bizottság 2006. április 20-i C(2006) 1706, az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az Olaszország Basilicata tartományában működő kis- és középvállalkozásokat előmozdító intézkedések megvalósítását célzó globális támogatás érdekében nyújtott pénzügyi támogatást csökkentő határozatának megsemmisítésére, másfelől a felperes által az e határozat elfogadása miatt elszenvedett kár megtérítésére irányult.

A felperes keresete az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazásán alapszik.

Először is a felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság, mivel a jogalapokat más sorrendben vizsgálta meg, mint ahogyan azokat a keresetben ismertették, nyilvánvalóan módosította a kereset egészének jelentését és tartalmát.

Másodszor a felperes a globális támogatás, az Egyezmény és a 97/322/EK határozat⁽¹⁾ 19. jegyzetének értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra hivatkozik. A felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott jogi aktusok értelmében tévesen értelmezte a globális támogatás 2. intézkedésének tényleges tartalmát és célját. E kezdeti, súlyos hiba következképpen hatással volt az Elsőfokú Bíróság alapvető fogalmakkal kapcsolatos későbbi értelmezésére (pl.: „kötelezettség”, „költség”, „időtartam”).

Harmadszor a felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna állapítania a megtámadott határozat jogellenességét, mivel azt olyan feltétel állítólagos nem teljesítésére alapították (hasznossági feltétel), amelyet sem a hozzájárulás odaítéléséről szóló határozat, sem pedig a globális támogatási program nem ír elő, és amely a jogbiztonsággal kapcsolatos problémát vet fel, valamint alkalmazása túl széles mérlegelési mozgásteret tesz lehetővé.

Negyedszer a felperes a Bíróság C-462/98 P. sz., *Mediobanca* kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 21-én hozott ítéletében⁽²⁾ meghatározott elvek Elsőfokú Bíróság általi téves értelmezésére – és következképpen alkalmazásuk elmulasztására – hivatkozik.

Ötödször a felperes a 4253/88 rendelet⁽³⁾ – a Bizottság felügyeleti és ellenőrzési kötelezettségére vonatkozó – 25. és 26. cikkének megsértésére hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság megállapításai különösen az e rendelkezések által meghatározott felügyeleti és ellenőrzési előírások alkalmazásának és betartásának elmulasztásához vezethetnek.

Hatodszor a felperes megítélése szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét, mivel azon téves indokkal utasította el a felperes által felhozott jogalapokat, hogy a Bizottság által (többek között a felügyeleti bizottság tevékenysége útján) keltett bizalom egyébként is ellentétes volt a hatályos rendelkezésekkel, így védelemben nem részesülhetett.

Hetedszer a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a bizonyítékokat és megsértette a bizonyítási teherrel kapcsolatos általános jogelveket, mivel az elutasította az alperes által nem vitatott, és a felperes által benyújtott bizonyítékokkal alátámasztott tények bizonyítottként történő elfogadását.

Nyolcadszor a felperes a közösségi hozzájárulások csökkentése esetén alkalmazandó arányosság elvével kapcsolatos közösségi ítélkezési gyakorlat megsértésére hivatkozik, mivel az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe azokat a körülményeket, amelyek igazolhatták volna a pénzügyi korrekció enyhítését.

A keresetnek a kártérítés iránti kérelemmel kapcsolatos jogalapjait illetően a felperes elsősorban a megtámadott ítélet téves és hiányos indokolására hivatkozik, amennyiben elutasítja a Közösségnek valamely jogellenes aktusa miatt betudható kár megtérítése iránti kérelmet.

Végül a felperes a megtámadott ítélet téves és hiányos indokolására hivatkozik, amennyiben elutasítja a Közösségnek valamely jogellenes aktusa miatt betudható kár megtérítése iránti kérelmet (objektív felelősség).

⁽¹⁾ Olaszország tekintetében a közösségi támogatási keretrendszereket, az egységes programozási dokumentumokat és a közösségi kezdeményezési programokat jóváhagyó határozatok módosításáról szóló, 1997. április 23-i bizottsági határozat (HL L 146., 11. o.).

⁽²⁾ EBHT 2000., I-7183. o.

⁽³⁾ A 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.).